

A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény Margitai József szerkesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal:

Fischel Fülöp könyvkereskedése, Ide küldendő az előfizetési díjak nyiltterek és hirdetések.

Hirdetések jutányosan számíttatnak.

MURAKÖZ

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi, ismeretterjesztő és szépirodalmi hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Előfizetési árak:

Égész évre 8 kor
Fél évre 4 kor
Negyed évre 2 kor
Egyes szám ára 20 fill.

Hirdetéseik elfogadtatnak:

Budapest: Goldberger A. V. és Eckstein B. hird. irod. Bécsben Schalek H., Dukas M., Oppelk A. Általános Tudósítók-hirdetési osz. tálya Budapest.

Nyilttérrel 20 fill.

A »Csáktornyai Takarékpénztár«, »Muraközi Takarékpénztár«, a »Csáktornyai Vidéki Takarékpénztár« sat. hiv. közlönye

A csáktornyai állami tanítóképző-intézet jubileuma.

Egy minden tekintetben szépen sikerült hazafias ünnepélyről számolunk be tisztelt olvasóinknak.

A csáktornyai állami tanítóképző-intézet folyó hó 6-án tartotta 25 éves fennállásának emlékülennepét. Már az előző nap délutánján a haza minden vidékéről érkeztek az intézet volt növendékei, hogy részt vegyenek az »alma mater« jubiláris ünnepélyén. Este a Zrinyi vendéglőben adtak találkát egymásnak a volt tanítványok, a kik részint vendéglőkben részint az intézetben szállásoltattak el.

Másnap reggel az intézetben gyűltek össze a volt növendékek, kikhez a mostani növendékek közül a III. és IV. évesek is csatlakoztak. Aztán az intézet zászlaja alatt megindultak a templomba s itt Kecskés Ferenc esperes plébános, egyházkerületi tanfelügyelő ünnepi Te Deumot mondott. A templomból a Zrinyi-emlékoszlophoz mentek a volt növendékek. Itt Vargha Tivadar a gyöngyösi állami iskolák igazgatója remek beszéd kíséretében helyezte le a volt tanító növendékek szép koszoruját. Majd a Zrinyi-várba vonultak, a hol Huzjak Lukács bajai állami tanítóképző-intézeti tanár méltatta lelkes beszédében a Zrinyi-várat, mely a tanítóképző intézetnek első otthonát adta. Az ünnepély folytatása a tanítóképző-

intézet tágas tornacsarnokában volt nagyszámú közönség jelenlétében.

Megjelent az ünnepélyen Csertán Károly alispán a vallás és közoktatásügyi miniszter, illetőleg a főispán kiküldöttje, Dr. Ruzsicska Kálmán kir. tanácsos, tanfelügyelő, lovag Pruzsinsky cs. és kir. kamarás, dsidás-örnagy, Simon Lajos kir. táblabíró, Kolbenschlag Béla főszolgabíró, Kecskés Ferenc egyházkerületi tanfelügyelő, Wollák Rezső az izraelita hitközség elnöke, Szalay Sándor a megyei tanítótestület elnöke, Csáktornya küldöttsége élén a városbíróval, a helybeli összes tanintézetek, hatóságok s hivatalok küldöttjei, számosan a közönség köréből, a bajai és csurgói állami tanítóképző intézet, az alsó-lendvai áll. polg. iskola, a nagykanizsai áll. iskolák, a vakok budapesti országos intézetének stb. képviselői, az intézet III. és IV. éves növendékei és közel százan az intézet volt tanítványai közül.

Az intézet tornacsarnoka ez alkalomra fel volt díszítve. A nemzeti himnusz elénekése után dr. Ruzsicska Kálmán kir. tanfelügyelő gyönyörű beszéddel nyitotta meg az ünnepélyt s üdvözölte Csertán Károly alispánt, mint a miniszter kiküldöttjét, melyre alispán ur hatóság beszédében válaszolt. A vall. és közoktatásügyi miniszternek és a főispánnak üdvözlő sürgöny küldetett.

Ezután Margitai József igazgató vázolta az intézet 25 éves történelét. Brauner Lajos csáktornyai állami tanító a volt növendékek

névében aranyhimzű, gyönyörű selyemszalagot helyezett szónoki hévvel előadott remek beszéd kíséretében az intézet zászlajára. Honfi Lőrincz Zrinyifalvai áll. iskolai tanító pedig a mult évi továbbképző tanfolyam hallgatói nevében költött fel a zászlóra zöld selyemszalagot szép beszéd kíséretében. Csiszár János zalaegerszegi állami tanító emlékezett meg Bárány Ignác jeles paedagogusról, az intézet volt első igazgatójáról, s avatta fel hatóság beszéddel a volt tanítványok által készített márvány emléktábláját s mellképét. A fekete márvány táblán az ajánló sorokon kívül Báránynak egyik ismert mondása van vésvé: »A tanítói állást szentélynek tekintem, melytől a méltatlanokat láng ostorral szeretném távolartatani.« Előző délután Bárány sírjára helyeztek koszort a hálás tanítványok, kiknek nevében Kovács Gyula, Bárány Ignác volt tanítványa mondott megható beszédet. — Pordus Antal nagykanizsai iparosiskolai igazgató Samu József volt intézeti igazgató életét és működését méltatta hatóság beszédében és felavatta az emlékére állított emléktáblát és arczképet. A fekete márványba az ajánló sorokon kívül Samu Józsefnek a következő mondása vésetett: »A természettel való foglalkozás Istenhez emeli a lelket. A legelső erkölcsi érzélem azon magból kelt ki, melyet az ember a földbe vetett.«

Felolvastattak az érkezett üdvözlő sürgönyök és iratok. Üdvözlöket küldtek:

TÁRCZA.

Az őrnagy ur.

A májusi vér majd szétrepesztette a fák ereit, a városka tisztjei a két legöregebb zászlóaljparancsnok nyugalmabonulását parentálták el a tisztú étközében, mikor a különben otthon étközönös ezredes izgatottságában féltuczszor megbögtolv a sarkantyójában egy esett be a terembe: — Roppant újság! Roppant kitüntetés! Csörömpölve hullottak a villák a tányérakra. Némán figyelt mindenki.

Roppant újság! Egyszerre két áthelyezés! Főherczeg tiszteli meg az ezredünket. Ő lesz a negyedik zászlóalj parancsnoka, a harmadiké Branne őrnagy.

Repdestek, hullámroztak a kíváncsiság és az érdeklődés sugari a levegőben.

— Milyen ember a fenség? Hát Branne őrnagy? A főherczeg egész komolyan parancsnok lesz-e? Az őrnagy szekáns-e?

A válaszokat csakhamar megtudták, hogy: a főherczeg éppoly komolyan veszi a hivatását, mintha pickauf vitte volna fel a rangjáig, az őrnagy pedig nem szekáns, hanem bámulatos erőskezű ember, aki alatt a harmadik zászlóalj legényei mintakatonákká lettek. Branne tartózkodó modoru ember volt: nem váltott ki rokonszenvet a bajtársaiból. Hideg maradt mindig az arca, de a szeme villogását mutatta, hogy belső életet él. Az ezredesnek, akinek az őrnagy ridegsége

éppenséggel nem tetszett, dicsőséges hire volt affelől, hogy nyolczszáz ember közül is meglátta: melyik képtelen a homoki szolgálat komoly teljesítésére, vagyis: melyik bakának a sapkája áll ferdén. Mőfdelett boszantó volt, hogy Branne őrnagy zászlóaljában mindegyiknek a sapkája egyezzen állt, így hát az őrnagyban a legmagasabb szolgálathat nem igen lehet beléjekötni.

Lassan itt volt már az ezredgyakorlatok ideje. Egyik júliusi hajnalban már három óraker indult el a homoki pusztá felé a negyedik zászlóalj, a másik három pedig, mely »ellenség« volt öt óraker. Ennek a főherczeg volt a parancsnoka. Ugy kontemplálták a haditervet, hogy ütközetre körülbelül tíz óraker kerül a sor, vagyis más szóval — a parancs az volt, hogy pontban tíz óraker lesz az ütközet.

A homoki pusztának és a környékének nagyon becsületes volt a talaja, a mely a világ minden kincséért sem lett volna hűlten a nevéhez: futóhomok volt biz az, amely rohamvást settenkedett le a bakkancsok lyukacsain s égette a talpat, hogy csak egy tánczolt rajta a katona. A pusztától északkeletre egy erdőnek csufolt hatalmas fás terület volt, amelyre még a faovoda nevet is tulzárna lehetett venni. Ennek a táján kellett megtörténnie az összecsapásnak.

Branne őrnagy megkerülte az erdőt valami egy órai járásra és szokatlanul idegesen fészkelődött a lován az egész uton, mert kétségbeesítő volt, hogy hová helyezze el fődözékbe a csapatját, mikor az utolsó országtu kutig pontos, katonai térképen nyoma sem volt egy parányi dombnak sem. Már pedig, ha a katonai térképen nincs domb, akkor szent, hogy nincs domb az egész

vidéken. Megkerülték az erdőt, az őrnagy egyszerre csak elhalványodva kérdezte a segéd-tisztjétől.

— Hol vagyunk hadnagy ur?
— Ötvenhat percnyi uton északkeletre a homoki pusztától, felelte szolgálati készséggel a segéd-tiszt.

Az őrnagy még halványabb volt a csodálkozástól.

— Hadnagy ur ez érthetetlen! Tisztza érthetetlen! Tessék, itt a térkép, ott minden van, csak »deckung« nincs. És nézzen ide, — maga elé mutatott, látja ezt a hatalmas töltést? Hisz ez vasúti töltés!

Bizony az vasúti töltés volt, de ha nem is az lett volna, mivel az őrnagy mondta, hát a hadnagy ráhagyta volna:

— Jelentem alászan, az vasúti töltés.

Nem volt már halovány a Branne őrnagy arca, villogott a tekintete. Odavágtatott a zászlóaljához:

— Zászlóalj vigyázz! Rohamlépés, irány utánam, zászlóalj indulj!

Remegett a föld, amint a csapat a töltés egyik oldalán föl, a másikon lerohant. Ott aztán nyugodtan hasra feküdtek.

Volt tehát »deckung« már, ha a térképen nem is volt jeleze . . . Másfél év alatt ugyanis kitalálták építeni a vasutat, a vidék katonai térképe pedig pár esztendő előtt készült.

És a boldog öt esztendő ostoza zavart csinált a főherczeg csapatában is. A pusztától délre ugyanis a talaj már agyagos volt, ott emelkedett egy csomó domb, mindmeggannyi fődözék. Csak-hogy az öt esztendővel ezelőtt volt így. Mert

Az intézet volt tanárai közül: Dr. Lázár Gyula (Budapest), Csepregy Endre (Félegyháza), Belányi Tivadar (Pozsony), Rössler Béla és Révfy Géza (Temesvár), Grézló János (Budapest), Paksy Győző (Eger), Nagy Károly (Arad), Varga Vitus (Siklós), Abonyi Károly (Félegyháza), Párkány (Praschek) József (Keszthely).

A tanintézetek közül: A zalaegerszegi főgymnázium, a sümei reáliskola, a fumei polgári iskola, az iglói, a bajai, az eperjesi, a soproni, a dévai, a temesvári, a pozsonyi, a pécsi, a kolozsvári, a pápai, az országos izraelita tanítóképző intézetek; Nagy László cz. igazgató a »Tanítóképző« szerkesztője. Biró László ev. ref. lelkész (Nagy Piszánica), Jeney Gusztáv.

A volt tanítványok közül: Georgi Sándor (Budapest), Gyulai István (Ujpest), Komlósy Marton (Alsószentmárton), Körös Imre (Komáromszentpéter), Nagy József (Bezdán), Eigl Maxene (Vághegy), Vértes Ignác (Budapest), Csepregy Gábor (Csabrendek), Mendly Lajos (Lugos), Baján, Fridrik, Novák és Tikk (Zalaegerszeg), Nádasz Elek (Herkulesfürdő), Koroknay István (Szombathely), Pataki (Tolna), Salgó József (Bánfyhunyad), Csuppay Lajos (Kismarton), Ivsits (Keszthely), Rádló Lajos (Bavanyšte), Tóth József (Lippa), Löbl Lipót (Marczali), Pálkás Gyula és Rodig István (Bród).

Az ünnepélyen megjelent volt tanítványok névsorának a közlését lapunk kis terjedelme nem engedi meg. Ugy a megjelent tanítványok névsora, valamint az ünnepély részletesebb leírása az intézeti jubiláris értesítőjében fog közölni.

Az ünnepély után a volt tanítványok, a küldöttek s a többi hivatalosan jelenlevő személyek lefenyképeztek. Délután 1 órakor a »Zrinyi szálló nagytermében 140 terítékű, társasabéd volt, melyen felköszöntőt mondottak: Cserlőn Károly alispán a királyra, Margitai József igazgató az alispánra, mint a vall. és közoktatási miniszter ur képviselőjére, Poredus Antal a kir. tanfelügyelőre, Cserlőn Károly alispán a tanító-ságra, Zakál Henrik a város nevében az ünnepélyen megjelent tanítókra, az intézet

volt növendékeire, mint a város volt lakóira, Zrinyi Károly a társasabédben jelenlevő vendékekre és Csáktornya hazafias közönségére. Kolbenschlag Béla főszolgabíró lovag Pruzsinszky Őrnagyra és a dísdás-ezred tisztikarára. Kovács Gyula. Margitai József igazgatóra, lovag Pruzsinszky Őrnagy a tanítói működésnek hadászati szempontból való fontosságára, dr. Ruzsicska kir. tanfelügyelő a tanítói közszellem ápolására, Margitai József igazgató az ünnepélyen megjelent volt tanítványaira, Vargha Tivadar Kecskés Ferenc egyh. kerületi tanfelügyelőre és a papságra, Szatmáry tanító Szalay Sándorra, a zalamegyei tanító testület elnökére, Margitai József igazgató a vidéki tanintézetek képviselőire, Macskássy Zoltán csurgói tanítóképző intézeti tanár a jubilátó intézet volt s jelenlegi tanárait; Sára Lajos a budapesti vakok intézete nevében köszöntette fel a csáktornyai képezde volt tanítványait.

Az ünnepélyre megjött tanítók késő éjjelig együtt maradtak, örvendve »az ő napjuk« sikerének és vissza emlékezve a multakra, melyekből új erőt merítettek hazafias és emberbaráti tevékenységük folytatására.

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Halálozás.** Gyulai Gaál Ödön folyó hó 3-án délután 4 órakor életének 62-ik, boldog házasságának 31-ik évében hosszas szenvedés és a haldoklók szentségének ajtatos felvétele után Budapesten elhunyt. Az elhunyt földi maradványai folyó hó 5-én délelőtt fél 10 órakor szenteltettek be a Ferencz József kereskedelmi kórház halottasházában (VII., Bethlen-tér 1) a róm. kath. egyház szertartása szerint, honnan Lesencze Tomajra (Zala-megye) szállítatván ott folyó hó 6-án délután fél 3 órakor örök nyugalomra helyezték. Az engesztelő szent miséldozatok folyó hó 7-én délelőtt 9 órakor voltak Lesencze-Tomajon és Galsán. Az elhunytban Hertelendy Ferencz, vármegyénk főispánja apását gyászolja. — Áldás és béke legyen porai felett!

— **A miniszter köszönete.** A csáktornyai

folyó hó 6-án rendezett jubileumi ünnepségek alkalmából sürgönyileg üdvözölte az ünnepélyen résztvevő tanítócsapatot Dr. Berzeviczy Albert miniszter urat. Miniszter ur sürgönyileg a következőket válaszolta: »A csáktornyai állami tanítóképző intézet jubiláris ünnepélye alkalmából hozzám intézet szives üdvözlőtekért őszinte köszönetet mondok s a virágzó intézet további működéséhez is számos sikert kívánok. Budapest 1904. szeptember 6. — Berzeviczy.»

— **Athelyezés.** A vallás és közoktatásügyi miniszter Degré Etel csáktornyai áll. polg. leányiskolai tanítónőt a kézdívársárhelyi áll. polg. leányiskolához helyezte át.

— **A népfőiskolák ellenőrzési szemléje.** Csáktornyan a Friedl szállodában folyó hó október hó 3-án és 4-én, Stridón pedig a körjegyzői irodában október 6-án lesz. Még pedig Csáktornyan október 3-án a Csáktornya, Csáktornya vidéki és murasiklói, okt. 4-én a drávavásárhelyi, boltornyai, beliczai, drávacsányi és viziszentgyörgyi jegyzőségbelieké; okt. 6-án Stridón a Stridói, felsőmihályfalvai, muraszentmártoni és muraszerdahelyi jegyzőségbelieké.

— **Lovassági gyakorlatok.** A 8-dik honvédhuszárezred II-ik osztálya és a 10-ik honvédhuszárezred I. osztálya folyó hó 10-ikétől 15-ig Keszthely, Nagykanizsa Kotor Letenye és Csáktornya között lovassági feladatokkal tart

— **Tűz.** Folyó hó 6-án délelőtt fél 10 órakor Csáktornyan-Buzadon Solya Mihály ottani lakos zsuppal fedett házának a teteje kigyuladt és az egész tetőzelt leégett. A tűz a konyhában levő sparheltből a falon keresztül kivezető kürtön kiverő lángtól keletkezett, amennyiben a ki-kicsapó láng a kürtő nyílás közvetlen közelében lerakott kukoricaszárát meggyújtotta, ettől pedig a ház tetőzete fogott tüzet. A gyorsan kivonult tűzoltóság a szélcsendben csakhamar elnyomta a tüzet s szerencsére ezen egy épületen kívül másban nem esett kár. Az elégett érték mintegy 200 korona. Az épület biztosítva nem volt.

— **Schmidt Ede** karmester hegedű és zongora tanítás órák adására ajánlkozik. Uj és használt zongorákat hangol és elad.

— **Kedélyes vasuti utas.** Zsidanics József csavargót augusztus 28-án, midőn a murakirályi vasuti állomáson a vonalba beszállt, a vonat elindulása után a kalauz egy másik szakaszba akarta küldeni, mint a hol elhelyezkedett, mire a jó madár se szó se beszéd, a kezében levő sörös üveget a kalauzhoz vágta s elkezdett vele dulakodni. A kedélyes utast Csáktornyan a csendörök vették pártfogásba.

— **Csaló kéményseprősegéd.** Mult hó 30-án délután Édeskut községben egy ismeretlen gyanús kinézésű egyén jelent meg, s magát kemén seprő segédnek adva ki, azoktól, kiknek házaikon kémény van, Gálics József stridói kéményseprő nevében, annak aláírásával ellátott nyugták ellenében kéményseprési díjakat követelt. A csalónak Édeskut, Ujhegy, Kerckhegy és Delejes községekben többen felültek és együtt véve mintegy 56 korona kéményseprési díjat fizettek ki a hamisított nyugták ellen. A pénzbeszedő gyanusnak tünt fel már Édeskut községben, miért is e község birája bejelentette a csendőrségnél. A csendőrség utánna járt a dolognak s csakhamar elfogta a csalót Török Lajos stridói születésű 20 éves kéményseprő segéd személyében. Ezzel a fogással a csendőrség elég jó fogást csinált, mert mint tudódott, ez aránylag fiatal embernek ez az

azóta ott két óriási téglagyár létesült s a dombokat nem nyelte el ugyan a föld, hanem . . . felhasználják téglágyártásra.

Mikor az ezredes ezt meglátta, tüzes arbronsot érzett a koponyáján.

Hogy ők most a főherceget oly helyre vezették, ahol nincs földözék. Hiába vették elő a tisztek irányítúkeit, hogy talán az állt meg, nem az eszük, dombot azért mégis csak a — térképen találtak. Pedig oly szépen ki volt már másodpercnyi pontossággal számíva a főherceg győzelme és most megeshetik; hogy az őrnagy győz. De nem! Lehetetlen! Hisz annak a térképen sincs földözék! És ment a csapat nyugodtan északnak, hogy hirtelen üssön rajt az ellenen.

A fenség mosolyogva szólt az ezredparancsnoknak:

— Hisz erre nincs domb.

— Nincs, fenség, a legnagyobb sajnálatomra, de, ha parancsolni méltóztatik . . .

Majdnem azt felelte szegény megzavart feje, hogy ő hoz oda néhány dombot, de nem fejezhette be szolgálatkés és lojalis mondját, mert ekkorra a vasuti töltés bukkant fel a szemük előtt, de csak egy pillanatra, mert a következőben oly fülsiketítő gyorstűz fogadta a csapatot, hogy a löpor füstjében nem igen lehetett látni a — szerintük — égből odapotyintott töltést.

Azonnal lefuvatták az ütközetet. A fenség kacagásba gurult, hogy alig volt képes kapkodni a szavak után:

— Ezredes ur! . . . Ezredes ur! . . . Ez pompás! . . . Klasszikus! . . . És . . . és, . . . fámózus . . . kolosszális! . . . No de ily vere-

seget . . . És kicsordultak a könnyek a nevetéstől a szemébe. Azután lecsillapodva mosolyogva kérdezte: —

— Ki az ellencsapat parancsnoka?

Az ezredes kinosan izgett-mozgott, nem tudta nevéssen e a vezetővel, vagy boszankodjék-e a felsülésén. Egyszerre azonban egy szájjal pipázni és furulyázni nem lehet, mert az egyiket szívni, a másikat fújni kell, — hát ő is nevetve felelte:

— Branne őrnagy a parancsnok fenség.

— No ebből is neusokára alezredes lesz.

Az ezredes dűnyögött valamit. — A főherczeg szemén szigorúság űlt ki.

— Ezredes ur, a csapatokat diszvelonulásban szeretném elővezetni a győztes őrnagy ur előtt! . . . Ime itt vágat felénk . . . Őrnagy ur! szólt Branne felé fordulva, — kitűnő volt a támadás. Valóban legigazabb elismerésemet kell, hogy kifejezzem. Ezzel melegen megrázta Branne jobbját és a zászlóaljához vágatott.

A legénység diszvelonulásra készen állott. A főherczeg vezényszava csengett:

— Zászlóalj vigyázz! Zászlóalj jobbra nézz! Diszvelonulás, — zászlóalj indulj!

Dűbörgött a föld a kemény léptek alatt, nyolczszáz ember szeme merevedett az őrnagyra, a fenség katonás dőlczésséggel emelte előtte tisztelgésre a kivont kardot.

S az őrnagy odaszegezetten űlt a lován, kezét tisztelegve a sapkáján tartotta és köny ragyogott a szemében . . .

Fáy Nándor.

esete nem egyedüli az igaztalan uton való pénzszerzésben. Ugyanis még a mult 1903. év július havában Pozvek János stridói lakostól 70 koronát s ugyanekkor egy másik stridói lakostól egy téli kabátot lopott. Legutóbb, folyó évi júliusban pedig Budaörsön Heisz Antalnál volt szolgálatban, hol július 28-án ellopta a gazdája arany óráját és arany lánczát azonkívül 360 korona készpénzt és megszökött. Ez utóbbi lopásért körözve is volt.

— **Tüz.** Mult hó 29-én a szelenczei petroleum telepen Kelemenics Ferencz a szelenczei plébános kocsisa kiváncsiságból a petroleum telep egyik gyűjtő tartályát nézegette égő pipával a száájában, miközben a fedetlen pipából parázs hullott a tartályba, mitől azután a petroleum azonnal meggyulladt. Szerencsére a telep munkásai hamar észrevették a tüzet s mielőtt nagyobb szerencsétlenség történhetett volna, eloltották. Kelemenics pedig a helyett hogy mikor a tüzet látta, jel-nette volna, elszaladt. A csendőrség azonban elfogta.

— **Eljegyzés.** Haller Jenő nagypiszniczai tanító eljegyezte Szilvágyi Sárka kisaszszonyt, néhai Szilvágyi Gyula ev. ref. lelkész leányát Légrádon.

— **Öngyilkosság.** Gold Samu 21 éves, muraszerdahelyi fiatalember, egy odaváló kereskedőnek a fia, f. hó 3-án bérkocsit fogacott, hogy a vasuti állomáshoz hajlasson. Utközben durranás riasztotta meg a kocsist. Visszafordult s látta, hogy a fiatalember lőtt magára. Megállott, segítségért kiáltott, de már segíteni nem lehetett. Gold Samu halott volt. Az öngyilkosság oka ismeretlen.

— **Sertésvész.** Csáktornya nagyközségben a sertésvész megállapított, miért is a szerdai sertésvásárok további intézkedésig szünetelni fognak. Itt említjük fel a földmívelésügyi miniszternek egy idevonatkozó elvívjelentőségű határozatát is. E szerint: »a sertésvész miatt lezárt községben fekvő veszmentes szállásokban levő sertések forgalma a községek belterületén szabad s ily sertések adás-vétele engedélyhez kötve nincs.«

— **A hordók és üvegek hitelesítése.** A kereskedelemügyi miniszterium legutóbb kiadott körrendelete szerint a hordók és üvegek hitelesítéseért a következő díjak szedhetők: 50 liter ürtartalomig 10 f.; 51—150 liter után 15 f., azon fölül minden 10 liter után 1 fillér. Korcsmai palaczkok, üvegek, ürtartalomra való tekintet nélkül 4 f.; azon esetben, ha egynél több mérték van följegyezve, még külön 2 fillér jár.

— **A takarmányhiány.** Az Országos Központi hitelszövetkezet az összes vidéki szövetkezetekhez körlevelet intézett, melyben a gazdaközöniséget fenyegető általános inség enyhítésére az összes szövetkezeteknek s így közvetve a szövetkezeti tagoknak hitelt bocsát rendelkezésére. A körlevél által ajánlott segítségi mód a következő:

A szövetkezet igazgatósága összeírja, hogy minden szövetkezeti tagnak a takarmánycikkékből mennyire lesz szüksége. Egy-egy tag 300 korona értéknel többet nem kaphat. Az ekként megállapított szükséglet a központ útján beszerezteletik, s a kérelmezők közt készpénz, vagy adóslevél ellenében szétosztatik. Az adósság a jövő évi aratás után fizetendő vissza.

— **Korcsmárosok veszedelme.** Komoly veszedelem fenyegeti azokat a korcsmárosokat és vendéglősöket, kik templom, vagy más középület közelében tartják fenn kor-

látlan italméresi üzletüket. A belügyminiszter közli, hogy szükség esetén bármely korlátlan italméresi üzlet bezúntatható, ha az valamely középülettől 50, illetve nagyobb helyeken 100 méternyire nem fekszik. E bezúntatási jogot nem alterálja az sem, ha a korcsma előbb állt a helyén, mint a szomszéd középület. A miniszter eme döntését egy fellebbezés provokálta, melyet egy szombathelyi italméresi engedélyllyel bíró üzletember intézett a miniszterhez, a vármegyének április 25-én kelt ama szabályrendelete ellen, mely az italméresi helyeknek a középületektől való távolságát megállapítja. A vármegye kimondotta, hogy e határok megállapítása a már megelőző üzletekre nem terjed ki még akkor sem, ha az üzletekre tulajdonosában, avagy bérletjében változás áll be. A miniszter a vasvármegyei szabályrendelet eme pontját bírta, hogy italméresi üzletek csakis a középületektől 50, illetve 100 méternyire engedélyezhetők és az 1899. XX. t.-cz. idevonatkozó intézkedéseik szükség esetén még a szabályrendelet alkotása előtt keletkezett italméresi üzletekkel szemben is alkalmazásba vehetők.

K ÖZGAZDASÁG.

Miért szükséges ismernünk a talaj mésztartalmát?

A talaj mésztartalmát azért szükséges ismernünk, mert a trágyafélék teljes hatásukat csak akkor fejthetik ki, ha a talajban elgendő mész is van. Az istállótrágya teljes hatását csak akkor fejtheti ki, ha a talajban elgendő mész is van. különben nincs mi átalakítsa annak nitrogénjét salétromos sókká, pedig a növények csakis ilyen alakban vehetik föl azt. A chilisálétrom mészszegény talajban is kifejti hatását, a kálisók hatása is feltűnőbb lesz szomban bővelkedő, mint mészszegény talajban, mert a mész a kálisókból a keményítő csökkenését előidéző chlort távolítja el. A szuperfoszfátokra nem kedvező, ha nagyon sok, de az sem, ha nagyon kevés a mész: csak a legtrikább esetben fordul elő azonban az, hogy a talaj több meszet tartalmazzon, mint amennyi elgendő, sokkal gyakoribb az eset, hogy kevés benne a mész. Ha elgendő mész van a talajban, mérsékeltlen pezseg, ha liszta sósavat öntünk reá.

Hogyan kell vetni a borsós csalamadét?

Az egymagában vetett csalamadé, bár egyébként kitűnő takarmány, de nem ad elgendő erőt a nehéz munkát végző ökröknek és sovány tejet adnak tőle azok a tehének, melyek csalamadén kívül egyebet nem kapnak, mert a csalamadé fehérjében szegény takarmány, a mely hibáján úgy lehet segíteni, ha borsóval keverten vetjük. Ha ezt a kevert vetést istállótrágyával jól ellátott talajba vetjük, nagy mennyiségű is kitűnő takarmányt fog szolgáltatni. Egy kat. hold csalamadé felülvetésére elgendő 50 kg. tavaszi borsó, a mely azonban nem összekeverten vetendő el a csalamadéval, hanem külön-külön olyformán, hogy a tengeriből 24—30%-al a rendes vetőmennyiségnél kevesebb vetessék, a borsó pedig csak akkor szórassék el, ha a tengeri kikel. A borsó szintén géppel vetendő 20 cm.-nyire. A kettőt egyszerre elvetni azért nem tanácsos, mert a gyorsabban kikelő és gyorsabban fejlődő borsó elnyomná a csalamadét. A csalamadé után szintén vehető a buza, miután azonban a csalamadé sok tápláló

anyagot von el a talajtól, a csalamadé lekaszalása után okvetlenül meg kell trágyázni a talajt szuperfoszfáttal, mely esetben a csalamadé után is kitűnő buza terem.

A delibáthi homok szőlők.

Tudvalevőleg a delibáthi homokterületeken óriási szőlőtelepítéseket végzett a kormány. Tekintettel pedig arra a körülményre, hogy elgendő istállótrágya ott rendelkezésre nem áll, érdekes műtrágyázási kísérletek végeztek, melyeket közérdekű voltuknál fogva röviden a következőkben ismertetünk. Legutóbb 18 helyen folytattak évekre terjedő kísérleteket, s ezek közül csupán egyetlen helyen nem zárult a kísérlet anyagi haszonnal. Nyolcz esetben a must többlet több mint 2000, — két esetben több mint ötszáz, öt esetben több 100 lietr musttal volt több a termés. A must cukortartalma is legtöbb esetben javult, volt rá eset, hogy a terméstöbblet hogy hectoliter mustja 4. 10 ko. került s as 500 literes terméstöbblet már hűségesen megtérítelte a műtrágyázás költségeit.

Mikor van helyen a zöldtrágyázás?

Bebizonyított tény, hogy a zöldtrágyával csakis humuszt adunk a talajnak, ásványi anyagokat azonban sokkal minimálisabb mennyiségben, mint a hogy arra a talajnak szüksége volna. Következik tehát, hogy zöldtrágyázást csak ott alkalmazzunk, a hol elgendő istállótrágya nincs, vagy a hová az istállótrágyát elfuvarozni nem lehet. Iljen esetben sem szabad azonban figyelmen kívül hagyni, hogy a zöldtrágyákban nincs elgendő ásványi alkotó rész, mesterséges ásványi trágyákkal kell tehát azokat pótolni, a mely esetben zöldtrágyák kitűnő szolgálatot vannak hivatva tenni.

Az olasz csirok termelés.

A termelni szokásos mezőgazdasági növények között egyike a legjövendelmzőbbeknek s mégis oly kevesen foglalkoznak termelésével, hogy ezen szükségletünk legnagyobb része külföldről nyer fedezetet. Talajban nem válogatós, csak jól legyen az előkészítve. A közvetlen istállótrágyát nem szereli, mert szakála lörekeny lesz, miért is műtrágyát használnak alá, így azonban az elővetemény kap istállótrágyát. Velik április végén, május elején, 40—50 cm. sűrűávoval. Ha térdmagasságnyra nőtt, megkapaljuk s kiegyezzük sorban 30 cm. távolságra. Néhány héttel kivágás előtt még egy kapálást kap. Szakálmérete 8—10 cm., a mely 15—20 koronával értékesül. magtermése 6—8 cm. melynek ára 8—10 kor.

A takarmányrépa gomolyok terméketlenségének okai.

Igen sokszor megtörténik az az eset, hogy egy éves s így feltétlen jó csiraképességűnek minősíthető répagomolyokból nem fejlődik ki a mag. E jelenségnek okai lehetnek a következők: 1./ tulságosan zárt fekvés, zárt levegővel mely a magképződést akadályozta, 2./ a gomolyfejlődés idején fellépett hűtés, 3./ a hajtások tulbaja fejlődése és sűrű zárt állása, a mi a repánál szükséges kölcsönös termékenyítést hiányossá tette; 4./ az egy—egy repátövön meghagyott tulságos sok hajtás s azok szoros összeköttetése s végül 5./ a talajnak foszforszegényisége. Ismerve az okokat nem lesz tehát nehéz, ott a hol és a mennyiben lehetséges, a megfelelő védintézkedésről ideje-korán gondoskodni.

Sve pošiljke se tičuć zadržaja novinah, naj se pošiljaju na ime, **Margitai Jožefa** urednika Csáktornya,

Izdateljstvo:

knjižara Fischel Filipova, kam se predplate i obznane pošiljaju.

MEDJIMURJE

na horvatskom i magjarskom jeziku izlazeći društveni, znanstveni i povučljivi list za puk

Izlazi svaki tjeden jedenkrat i to: vu svaku nedelju.

Predplatna cena je:

Na celo leto . . . 8 kor.
Na pol leta . . . 4 kor.
Na četvert leta . . . 2 kor.

Pojedini broji koštaju 20 fill.

Obznane se poleg pogodbe i fal računaju.

Službeni glasnik: «Csáktornyai takarékpénztár» «Muraközi takarékpénztár» «Csáktornya Vidéki takarékpénztár» i t. d.

Svečanost vu Čakovcu.

Ovoga meseca 6-ga dneva je velika svečanost bila vu Čakovcu. Kraljevska orsačka preparandija je toga dneva oblužavala svojeg obstanja 25 ljetni jubileum. Iz te prilike se je iz čeloga orsaga vnogo i vnogo navučiteljov, profesorov, koji su negda ove preparandije dijaki bili zišlo skup, da tu skupnomu daju Bogu hvalu i da se zmisliju za 25 ljetnu prošlost, koju je čakovečka preparandija bila preživela.

Na svečanost je minister cirkvenih i školskih poslov takajše poverenika poslat vu osobi Csertán Károly podžupana. Nazocen je bil nadalje dr. Ruzsicska Kálmán kr. školski nadzornik Kecskés Ferencz jašprešt više izaslanikov tak domaćih, kak stranjskih školah čakovečkih sudov poslaniki, kak takajše i od čakovečkih ulanerov pl. Pruzsinszky major i druga visoka gospode.

Već 5-ga, tojest vu pondjeljek odvečer su se zišli skup navučitelji i drugo poštuвано občinstvo, da budeju drugi dan nazoći na svečanosti. V pondjeljek ob peti vuri su preparandije negdašnji slušatelji, sadašnji navučitelji išli na drávaszentmihálysko grobje, gde su venec položili na grob Bárány Ignácza, prvoga ravnatelja čakovečke orsačke preparandije. Zatam pak su se na večer vu oštariji «Zrinyi»-a zišli skup, gde su se od negdašnjih, još gda su dijaki bili, vremenah razgovarali i tak vugodno sprevozili predvečerku svečanosti.

Drugi dan, tojest vu tork se je svečano občinstvo i navučitelji vu preparandiji zišlo skup. Od ovud su ob 8 vuri išli vu rimokatholičku cirkvu, gde je Kecskés Ferencz jašprešt zahvalnu svetu mešu držal a na zadnje pak se je «Te Deum» popeval.

Od ovud su pod svilnom zastavom preparandije negdašnji i sadašnji dijaki i svi drugi nazočni k spomeniku Zrinyi Mikloša išli, da položiju venec na spomenik. Vargha Tivadar je držal, tu lépi govor. Sve nas je pozival da i mi sa onakvom vrućom ljubavjom naj ljubimo domovinu, kak je to Zrinyi Miklós ljubil, i da nigdar naj neprestanemo činiti na hasen domovine. — Od spomenika je svečano občinstvo išlo vu stari «Zrinyi»-grad koj je prvi stan dal preparandiji. Na dvoru grada je lepo govoril Huzják Lukács profesor. Spomenul se je da se je i on negda tu vućil, tu vu starim gradu, gde je svaka mala pesnata grudica sa onom ljubavjom domovine posvećena, kojom ljubavjom je veliki Zrinyi ljubil Magjarsku.

Iz Zrinyi-grada je svečano občinstvo vu sadašnju preparandiju išlo, gde se glavna svečanost započela. Gimnastična sala preparandije je iz te prilike lepo bila nakinčena. Vu toj sali su se zišli skup preparandije

negdašnji dijaki, sadašnji navučitelji, pak vnogo drugih stranjskih, iz varaša takaj vnogo gospode.

Najprije su popevali «Himnus»-a, zatam pak je dr. Ruzsicska Kálmán kraljevski školski nadzornik držal lépi govor i odprl je svečanost. Njemu je odgovoril Csertán Károly podžupan duševnimi rećmi. K ministru cirkvenih i školskih poslov, kak takaj k velikomu županu su prilikom toga pozdravne telegrame poslali nazoćni.

Zatam je Margitai József sadašnji ravnatelj prećital povest preparandije. Nazoćni su spazljivostjom poslušali Margitai Józsefa, koj je već 25 ljet pod jednim posluval i posluje pri toj preparandiji i da ne bez svrhe, to mi medjimurci najbolje znamo.

Na preparandije zastavu su dva lepe svilne pantleke deli za spomenu svečanosti, a zatam pak su odkrili spomentable preparandije bivših dveuh direktorov Bárány Ignác i Samu Józsefa. Tu osobito moremo se spomenuti za govor Brauner Lajoša čakovečke orsačke pučke škole navučitelja, kojega govor je svakomu vu srdce trefil.

Zatam su prećitali liste i poslani telegrame. Vnogi, koji su ne mogli doći na svečanost su vu listu ili po telegramu poslali svoje pozdravne reći. Popopevanju «Szózat»-a je kraj bil svečanosti.

Ob jedni vuri je vu «Zrinyi» ošterije veliki sali svećani obed bil na kojih njih je oko 150 bilo nazoći. Tu se je vnogo napitnicah čulo. Svečano občinstvo je kesno vnoći još gori ostalo vu Zrinyi ošteriji. Samo drugi dan su se razišli opet sem dođući negdašnji dijaki preparandije sadašnji navučitelji, da opet započeuju domoljubni veliki njihov posel, da tak slavu priskrbiju ne samo sebi, nego i onoj materi, koja nje je na to odgovila, čakovečkoj orsačkoj preparandiji.

Tabor vu Ažiji.

Kak smo već zadnjokrat obećali sada hoćemo pisati od one velike bitke koja je pri Liaojangu se pripetila i vu kojoj su japanci tak vitežko nadvladali ruse.

Deset danah, od augusta 24-ga do septembra 2-ga je trajala ta glavna bitka, vu kojoj je oko jezera štukov i polmilion puškah smrt delilo i uništenje zročilo na bojnim polju. Čeli svét je, trepeći gledal prama toj bitki, koje svaki trenutak je smrt znamenoval.

Čela ruska vojska, koja je pod glavnim vodjom Kuropatkinom, je stala tu naproti glavnomu vodji japanskih vojskah, Oyama generalu, koj je sa tréma svojimi pomoćnici Kuroki, Oku, i Nodzum i sada pokazal, da je japanska vojska vredna vitežko ime.

Kuropatkin ruski glavni vodja je brižljivo se pripravil na rat, da tak se more dobro braniti proti japancom. Dal je zidati šance zatam, ako bi bilo treba bežati, tak na poleg Liaojanga tekućoj Taito vodi je moste dal napraviti, vnogo hrane, praha, puškah, štukov i sve kaj je tu potrebno za vojsku su rusi pri Liaojangu nanosili skup, da se tak čista pripraviju proti japancom. Tu je hotel Kuropatkin vu miru počekati japance i ni je sa tém mislil, da bi prama sevrnu se polegeli niti je né hotel japance još onda, akoprém je k tomu skoro jeden mesec vřemena imel, navali na japance kad su još razdeljeni bili i tak pripreći, da se sdruziju. Niti to je ne prestrašilo Kuropatkinu ruskoga generala, da su japanci vu većsim broju, kak njegova, tulikoput nabuhana vojska. On se je ufal, da šanci i drugo ojaćenje pri Liaojangu budu zadržali čez zimu japance, zatoga pak rusi oko Charbina novu vojsku postaviju gori, koja bude onda trudne japance oništala.

Ali Kuropatkin se je vkanil. Kuropatkin bi bil moral i sa japanskom taktikom računati. Jer japanci su pokazali sada da njihovo strategičko delo je izvrstno. A drugo je to, da pri japanci ne samo da su vu broju bili jakši, nego svaki japanski soldat je tak naobražen, i navučen, da né samo sa puškom se harcuje, kak ruski soldati nego i sa pametjom. Pak japanci se ne harcuju na zapoved cara, nego iz prevlike ljubavi prama domovini da sa svojom vitežtvom zdigne sjajnost i slavu domovine. Osobito pak je izvrstno japansko prosto soldačstvo, koje je vnogo težkog dela po noći zvršilo, da tak vu kmici sa znojom se oslobodi od vnogo krvnog prelevarja. Štuke su najviše po noći nesli dale.

Prva bitka se je augustuša 24-ga započela i to na iztoćni strani Liaojanga gde je Kuroki sa svojom vojskom počel na prě vdirati. Na hitroma se je veksa bitka započela. Augustuša 25-ga je već sigurno bilo da su japanci po čeljoj liniji na prě počeli vdirati. Na jugu i na jugozapadu su Oku i Nodzum generali takajše naprě vrdli. 25-ga i 26-ga su pod jednim trajale bitke i japanci su pod jednim vu bolši položaj došli.

Augusta 27-ga je mir bil, i glavna bitka se je 28-ga započela te trajala do septembra 2-ga. Japanci sa bajoněti vu ruki su više krat vdrli na ruse i njihove pozicije prevzeli 28-ga, 29-ga i 30-ga je još visela stvar. Iстина japanci su pod jednim naprě došli, ali rusi su se jako branili.

Augustuša 30-ga se je preobrnilo; vezda se je već čisto videla pogibelj rusov. Jer Kuroki je na Taitsiho vodi mosta dal vudriti i tak je sa svojom vojskom pred ruse vudrl. Od juga zapada i sada već i pred rusi su japanci vudrili na ruse. Japanci

su vudrili proti centrum rusov i sa tém je videti bilo da su rusi zgubljeni Kuropatkin ruski glavni vodja je septembra 2-ga vu zorju odredil ostavljenje Liaojanga i prama sevru pobjeg.

Sve ve na tém stoji jeli bude japanska vojska, koja je pred ruse vdrila mogla nje zadržali onda su rusi svi vlvjovljeni. Kak se vidi to bude japancom akoprem su trudni, ali se vitezko harcujeju, išlo po ruki jer već i sada dojdeju glasi da su japanci nazad pretirali ruse od sevrá.

Rusi su vu velikim neredu bežali; ostavili su vno go štukov, koje su japanci taki osvojili i proti rusom obrnuli. Vu toj bitki je na obedvė stranah vno go ljudi opalo. Tak pišeju novine, da iz svake strane je do 30—30 jezer ljudi opalo.

Spomenik Árpáda.

Hainburga smo već ostavili. Parobrod ide dalje po Dunavi, a mi svi smo vu srdcu jedno blaženo čutenje nosili: opet došli pod nebo lepe Magjarske. Ja sam se na gatrice parobroda naslonil i sa dalekozorom (gucker) sam se trsil videti vu dalečinu prama Magjarskoj. Samo dva dana sam bil dalko od nje pak sam već čutil da bez nje nemrem živeti Stranjsko mi je bilo tam sve vu tuđjoj zemlji, čalarne se mi je videlo sve, pa akoprem sam imel sreću videti velike palače i grade, sve to mi nije veselilo tak dušu, kak da gledim siromaške ali čisto pobelene kolibicu vu kojemudu selu naše niđe domovine.

Tam—tam dalko još pred nami vu megli se već vidi spomenik Árpáda.

Jedno leto bude kaj sam ga zdaleč prvič videl. Morete misliti, kakovo veliko veselje mi je bilo vu srdcu sada, kada mi je prilika ga iz bliza videti!

Naš «Tegethof» paroladja je sve bliže i bliže došla do spomenika. Med tem vremenom mene nije lepa okolica zanimala, ja sam jedino samo spomenik Árpáda gledal. Kak romar, koj sa pobožnostjom misli na svoj cilj i gleda da bude već spazil turen, kam ide, ravno tak sam težko ja čekal, da vidim, taj dični spomenik.

Ali tu smo već. Doli sam zel škrljaka i ovak sam gledal dalje Árpáda. Ravno na granici je gde Morava vu Dunu se zleva, na jednoj visokoj pećini taj spomenik. Tu je negda bil grad Dévény. Vezda je samo ruševina, na jednim voglu te ruševine je morebiti 25-30 metrov visoki kamenati stup, a zgora pak je spodoba Árpáda vu celoj svojoj veličini. Dalko gleda nad Dunu i glasi stranjskim pukom, da tu puk stanuje, koj je sa krvjom dobil Magjarsku.

Nemrem izpisati kaj sam čutil, dok smo kraj spomenika preišli. Rad bi bil tam gori na pećini, rad bi se pokleknul pred spomenika pred Árpáda, i rad bi ga prosil naj i duže strazi nad njegovim pukom.

Putniki su svi mirno i pobožno gledali na spomenik, a zatem pak je paroladja zafučkala, tu smu vu Dévényu.

Ladja je postala a ja sam čital sa pomočjom dalekozora napis one lese koja je prilikom jubileuma 1896-ga bila gori postavljena. Taj napis popriliki sledeće glasi:

«Čez ovaj prelaz je čez jezero ljet vno-gokrat vudril nutri nepriatelj ali stalno se je neć mogel tu nastaniti, ali zapadnoj znanosti je već čez jezero ljet bila odprta ova lesa. To svedoči i to, da je magjarski narod vredil si Dunavu»

L. R. J.

Kaj je novoga?

Jabučnica po ljetu je vugodna pivnina.

Na ovo uvjerenje došli jesu Jégainec Lipót, Panič Ignac i Komar Imre stanetinski stanovniki, kad su Cinager Martina kozlovčavskoga stanovnika, vu stanetinskim bregu ležeću pivnicu bez njegovoga znanja hodili nuter i tamo do poldrugi hektoliter jabučnice popili, dok je gospodar spazil, da nepozvani gosti gospodariju vu njegovoj pivnici. Najmre Cinager pivničkoga ključa pod pivnički kap navaden bil je skrili, kaj prvlje imenuvani stanetinski stanovniki nekak zeznali jesu i potakvim načinom kad gospodara ni bilo pri domu čisto povolno hodili su vu pivnicu bez toga, da bi kakovo zvanjsko razbojstvo presiljeni bili činiti i samo praznoga lagva glas većim je pozornoga od prihodnikov pohadjanja. Cinager naravski javil celo pripećenje žandarom, koji na trag došli jesu žednim prihodnikom.

Kradljivost.

Augustuša meseca 22. dneva vu zorju kod Brodar Andraš muraszerdahelyskoga stanovnika zaklenjenu hižu, dok gospodara ni bilo doma, Babič Mara gradiška stanovnica po razbitim obloku je nuter došla i iz ladice svakojačku opravu, platno, 4 komadov po 20 korun i 2 komade po 10 korunaste cekine ukupno do 126 korun vrednosti je spokrata. Žandarstvo je na trag bilo došlo tatici.

Požderall su nju vuki.

Iz Deve telegrafiraju, da Lasok Petra žena iz Vajdej zvanoga sela išla je ove dane vnoči na kuruzu pazil. Pricasu da su nju vuki napali i poždrli. Polar drugi dan vjutro sam truplo i glavo našel je.

Kaj se pripetilo vu Algiru.

Nekakvo jako osobito delo se morao pripetiti, jerbo sad službeno izvestje daje od njega Adrije morja parobrodsko društvo. Iz ovoga dana glasa sledeća zeznali budemo. Vu Adriji je ukoltvila marciuša desetoga dneva «Árpád» zvana njegova ladja. Zakaj, zakaj ne po imenu Randics drugog razreda kapitan se sporekel bil iz Bászics zvanim tretjeg razreda kapitanom. Na tuliko, da Randics na prvo vzeme revolvera i strelji na svojsoga protivnika, zatim pako sam sebe hotel je vu glavu streliti. Ni jedna ranjenost nije bila pogibelna, obodvojica je srečno bila ozdravila, da pače vu parobroda špitalnoj sobici na novo izpriateljili se jesu. Zatim skupa zvršavali su na dalje svoje posle takaj na ladji i već su bili pozabili na ono, kaj se bilo pripetilo s revolverom, kad su se opet bili preokli na honi bregih. Fiumeisko poglavarstvo je nekak bilo saznalo od algirskoga dogodjenja i proti Radics drugog razreda kapitanu radi pokušaja krvoločnosti podiglo je postupak. Pri času od straha — veliju vu službenim izvestju — na tuliko je genulo Randicsa, da ove dane prije podne na svojem stanu vu Fiumi sa britvom prerezal si je šinjaka i vumerl je. Samoubojstvo vu Fiumi veliko pojavnost na činito je celoj historiji i sad zazvedavaju za istinski zrok.

Izrušena crkva.

Iz Hódmezővásárhelya telegrafiraju, da se reformatuška nova crkva zrušila. Crkva bi bila morala do oktobra meseca 1. dneva gotova biti i onda su nju hoteli posvetiti. Vpondelek večer kad su se težaki dimo bili odpravili čela bolta sa strašnim štopotom se srušila i pod njom bivšega rušta na komade zdrobila, vu slenu položene železne štange

su bile po pustile i čela bolta na kojoj je do 200 centov gipsa bivalo s kojim su sjajne figure na slenu zgotavljali, doli se srušilo i na prah zdrobilo. Redarsko nadkapitanstvo je dalešnje delo zaprećilo i ljudem prepovedalo okolo crkve da hodiju. Poljeg meričkoga mnenja iz rušenosti zrok je taj, da železne štange nisu bile potvrđene k-stenam. Crkva za 80 jezer korun stroškov bila je zidana.

Pobegnuli reštanti.

Iz Beregszásza telegrafiraju, da vu beregszáskim fiskaliatnim reštu tri kovački cigani su bili zaprti, i odonut pobegli jesu. Iz nekakvim načinom odprli su od rešta vrata, odonut na hižni krov plazeći iz kojega po skup zvezanimi tremi plavtami doli se spustili i pobegli jesu.

Rigó Janči je samočutliv.

Vu siromaškim Rigó Jančiju se malo kesno prebudila mužkarca samočutlivost. Pokedhob njegová žena, bivša Chimay hercegica, negdašna Vard Klara preko dugi ljetah ga spenezi zadržavala, sad na ono jako obćinito istinitost se bil prebudil, da žena je nepostojna. Od ovoga bi se bil mogel osvjedočiti već prvlje takaj, jerbo od Vard Klare nisi je mogel misliti, da veraa ostane k njemu. Nego k Rigó Jančiju spodobni ljudi vu ženinj nepostojnost samo onda veruju, ako iz svojega lastovitoga iskustva dospeju na ovo obćinito istinitost. Da se Vard Klara razdružila odnjega, nekuliko jezero forintov odpravnine dala je n'emu. Ovo Rigó Janči je prijel, nego dalje nije hotel idti vu popustivosti, jerbo je on samo čutlivi. Jeden berlinski novinar je najmre na pitanje pozval Rigó Jančija, koj prepovedal je novinaru, da Chimay hercegica je jako morfinistna i još sada ga takaj iz ljublenimi listi juršiva, da nek se navrne na zad knjoi, on medjutim više neće znati od nje. Isto tako odhitil je hercegice familije ono njihovo ponudo takaj, da vu imenu velike šume penez neg se odreče od seh dob od javne uloge. Da pače vu Berlinu bude igral iz svojom bandum.

Medved i lokomotiv.

Iz Zagreba javiju: da ove dane vnoči poljeg Plaše železne ceste vahtar jednu crnu spodobu spazi, koja se knjemu približavala bila. Gori zdigne svojega službenoga lampaša, od kojega po svetlosti spazi, da jeden silno veliki medved i tri menši medvedi naproti njemu stojiju. Železnice stražar od velikoga straha na stran hiti svojega lampaša, koj je namah bil vgasnul. Nego medved jednoga približavajućega lokomotiva se nije hotel vugnuti, koj zdrobi njegovu lubanju. Medveda žmečav je 130 kil bila Mlade poljeg najmarljivešega iskanja nisu mogli najti.

Truh ljudi življenje.

Iz Nagyenyeda telegrafiraju: Vdovicu Horváth Mártona, njezinu čerku i njenoga kućiša je strahovita smrt dostigla. Nesrečni na kolih prama domu peljali se jesu iz szászsebeskoga sejma. Konji vu putovanju se prestrašili jesu od onuda idućega vlaka nije bil zaprti put na železne ceste šinje su odbežali iz koli. Vlak je kola na komade spoterl i na koli nesrečne ljudi je na smrt spogazil.

Financi i ribiči.

Na dolnjoj strani Zimonya kak odonut telegrafiraju ove prošaste dneve ponoći financi krvavo bitku onaćevali jesu sa srbskimi ribiči, koji iz susedskoga Cigan zvanoga

otoka na čunu hoteli su preko doći po Dunaju. Kad se već k bregu približavali jesu, zimonyski finansi višekrat su kričali na nje, nego ribiči si nisu trli glave otom i nisu njim dali odgovora takaj. Finansi su anda mislili, da švercari hoćeju preko Dunaja doći, strelju na ribiče, medkojemi jeden mrtv srušil se skupa, drugi pako smrtnu ranu dobil je.

Cirkve posvetilišće u Jačku.

Iz Szombathelya telegrafiraju, da glasoviloga imena jakijška cirkva iz popravlanjem, koju su preko dugoga vremena nastavljali, povsema je zgotovljena i tak sad već niga prečke posvetilišću, koje tekućeg meseca 18. dneva sa velikom svečanostjam bude se zvršavalo. Cirkvu i tri oltare István Vilmos szombathelyski, grof Szechenyi Miklós győrski i Kutrovác Ernő győrski posvećeni biskupi budu sa sjajnom ceremoniom posvetili. Vu cirkvi prvo veliko svetu mešu István Vilmos szombathelyski biskup bude služil, prikladno predeku pako Horvath István abaškanonik bude držal. Ob poldan Kollányi Ferencz jakijski habaš sjajnoga obeda dade.

Štuk u potoku.

Iz Lincza telegrafiraju, da 14. topništva regimenta na muštri težka nesreća se bila pripetila. Kada najmre, sdvemi štuki sa hitrimi koraki preko Rodel mestu prešli jesu, mosta kameniti njegov pilleri su malo bili prepali i most se nihal. Sedem štukov je srečno preko mosta bilo došlo, nego pod osmim odmosta jedan stran se porušila i štuk je u potok opal. Momaki su još za vreme doli spuskakali iz konjov i štukov, tak da se njim nikakova falinga ni prepelila, konji medjutim spotopili se jesu u vodi.

Za plusku — kugla.

Sa revolverom je stojal osvjetu u Belgradu jedan žandar za onu plusku, koju je od svojega stotnika bil dobil. Najmre Trifunacs stotnik, — kak brzojaviju — bez svakoga ozbiljanoga zroka je spluskal i na pet dnevni rešil odsudil jednoga žandara, koj za ovo napazil je stotnika i zdvemi hiti od revolvera težko njega ranil je. Jedna kugla na prsah, druga pako na ruki dosegla je stotnika. Trifunacs stotnik je aprobirani, solidan oficir, koj iz odlikom zvršil je soldačko akademiju, i sada vu ime odlikovanju na njega su izručili belgradskoga žandarstva na novo ustvojanje.

Ruske velike gospoje vu vuži.

Osobitoga glasa javiju krakkóiske «Naprzod» zvane novine. Ovo javiju najmre, da vu Granici, galicije ruskim hataru rusko žandarstvo za držalo je tri ruske gospoje, koje po svakoj istinitosti k-aristokraciji spadaju. Kod prijetih gospojah njihovim koferu prepovedane novine i knjige našli jesu, koje su od njih vkraj bili vzeli. Ruske gospoje od prvoga klasa kartami iz Beča vu Moskvu putovale jesu. Žandari ove tri sužnike vu piperkovsku temnicu su odegnali.

Z A B A V A.

Siedi lasi.

Tko samo uvijek skače, uvijek se smije, samo je uvijek dobre volje, nikada ozbiljan, tamu bi se moglo reći, da zrelo nemisli, jer u svietu ima doduše veselja, ali ima i ozbiljnih, dubokog premišljanja vriednih stvarih, a zrelo mislećega čovieka se ima jedno i

drugo licati. Pak jermi je navada, da moje čitatelje većinom veselimi pripoviedkama zabavljam, mogli bi si oni inisliti, da na drugo niti nemislim, već jedino na veselje, ititi da neznam zrelo misliti.

Anda ču se sad jedno malo na prodekalnicu popeti i mojim vriednim čitateljem neka ozbilnoga povedati želeć, da si to dobro zapamte.

Ako i katekizmuš nebi o tom govoril, tak bi nas već sama čut morala podučiti, kaj smo siedim lasim dužni. Starcom siedi lasi nisu sami od sebe posiedeli, već duge i težke godine su njihove glave pobielile. Siede glave su se bogato osviedočile, da sviet nije pun koš meda već, ježova koža ili slog štričaka. Starci su se dosta po truju i štričaku prevlačili za da mladem pomognu. Sve, kaj su mladi postali, to su postali kroz stare, sve, kaj posieduju, stari su im priskrbeli, sve, kaj znadu, su se od starih naučili, i zato pripada starosti poštovanje i dvorba.

Meni se koža ježi, kad vidim, kak se stari više krat u vlastitoj kući zapustavljaju i u kut tiskaju. Komaj da je mladi snehu kroz vrata u kuću dopelal, već bi neka smrt stare kroz oblok van odnesla. Mlada žena, koju je kukuvaća ov hip kakti zeleno jajce u toplu gnjezdu donesla, već se širi kak tjesto za štrukel, a stara majkica, koja je to gnjezdo godine i godine pripravljala i toplu držala, ona bi se neka tam u zapečku u mišju luknju zavlekla, za da nebude po svuda na putu.

Staromu otcu takaj već nema miesta u kući, on se neka nekam pod klup k čizmenomu slugi zavleće. Više krat je i sin sa starim otcem grubjanski kak stari oštri gunj i na jedan krat sve bolje razne od staroga, akoprem mu još dosta slame iz glave van štrči a za vuhi je još moker od prve kupelji poslie poroda, ali zato mu ipak niti otac niti mati nesme u ničem prigovoriti, jer odmah prime kokodakati kak kokoš kada prvo jajce znese.

Više krat se mlada sneha čudi, da starci imadu tako zdrav i dobar apetit i zdrav želudac i ako otac ili mati na komadu tvrdoga kruha pol ure žrmrlaju, jer nemaju zube, to njim već mlada gazdarica na prste zna računati, po čem je drveaka hrži a po čem kuruze. Stublaka s mliekom porine posve odzad u ormar a sira spravi visoko na policu, pak polag svega toga još misli da su joj se starci silom ugnjezdili kak molci u bundu. Ktomu je mehkopotna kak puž bez svoje hiže, svaki siedi las joj se duri a pri svakom kaslućanju starih puše, kak moćka, kad svoj nos u vruću kasu vtekle.

Baš nije za opisati, kak se sa mnogimi starci u njihovoj vlastitoj kući postupa. Mladi nemaju niti pojma kak takav postupak starcem srdece para i kak oni to zapostavljanje žuhko čute. Ali neka budu mladi segurni, da svaki siedi las, koj starem radi takovog postupanja iz glave padne, bude nije jednoc odve i onde teršil i hotel. Na četvrtjoj zapovedi leži osobito proklétstvo ili blagoslov, to si neka svaki sin i sneha zapamti i k srdecu vzeme!

Mnogi mladi gospodari se srde, da starci Methusalema toliko štiju i ovoga svieta tako dugo u arendi drže. Njihova molitva sadržaje samo sedmu prošnju otec naša ili odgovor iz litanijah svih svetih. Ali oni si neka to zapamte, da na starih ljudih se često hižni božji blagoslov drži i da pokopić ne riedko sa mrtvemi starci i kućnu sreću i blagoslov pokopa. Koliko nesreće više krat odvrne svojom molitvom starica majka od

kuće, a koliko sreće nablagoslovi stari died kroz oblok u kuću! — Pаметan čoviek štije stare ljude kakti dragocenost od Boga.

Konačno još nekuliko riečih o diećurilji naprama starcom. — Još ima tu osalih diećakah i koprivskih dievojči cah, koji samo pikaju kak ose i žgeju kak kopriava. Ovi si neznadu nikakovu liepšu igru najti, već da se iz starih ljudih izsmiehavaju i raznimi povici draže. Ako onda starci mrlmlaju ili male nevaljanca za vuha hoću prijeti, onda oni odskaču, kak kobilice na sienokoši te se neizmerno vesele nad tim, da su starce razsrdili a ovi si nikaj nemogu pomoći.

Ove mlade gusenice neka bi malo u bibliju zavirili, tamo stojí strašna pripovest, bolje rekuć dogodovština pisana, a u starih knjigah se k tomu spadajući kip more videti. Židovska diećurlija varaša Bethel su se takaj tim zabavljali, da su za prorokom Elizeušom na česti spotnice kričali ter ga plešivcom nazivali. Ali čim je Elizeuš radi tih nesgranpanostih diecu proklel, dobiežali su iz bliznje šume dva medveda te su raztrgali četrdeset i dvojicu tih malih nevaljancah.

Makar dragi Bog danas više nepošilja pozdriljive medvede na takovu zlocestu diecu, koja starije izsmiehavaju, to je on zato ipak zna poiskati i najti. Na dieci iz Bethela je Bog pokazal kak mu je odurno izsmiehavanje starih ljudih.

Za sigurno vračtvo, kojim je roditeljem moguće beteg svoje diece pri izsmiehavanju starih ljudih podpuno izvračiti, ja dobro znam i preporučam, a to je brezovim uljem sedalo namazati — ali pošteno — nebojte se, ništ neškodi.

Ja poznam jednoga dečka, kojega i vi svi poznate — on sada već nije dečko — pri njem je ovo vračtvo bilo od velike vriednosti. Kad ga je njegov otac pri toj igri, gde je nekog siromaškog bedaka prosjaka izsmiehaval, vlovil, navinul mo je na obodve strane glave uru te mu je na debelom namažal brezovim uljem sedalo — probatum est — i od tog vriemena je taj dečko bil jedan izmed najčednijih, koj je dapaće druge dečke, koji su se iz starijega hoteli izsmiehavati, znal koriti te im pred oči predstavljati, kak je takov čin pred Bogom i pred ljudmi oduran; a danas on to isto čini i u školi i u cirkvi iz — prodekalnice.

Protestant o papi.

Još ču vam jednu ozbiljnu reći, kaj je najmre glasoviti protestantski professor theologije u Pensilvaniji (Amerika) Dor phil. Schaff u svojoj «poviesti apoštolske cirkve» o papinstvu napisal; i kaj je Melanchthon svojoj materi rekeli.

Dor Schaff piše: «Ultra protestantizmus nijeće papinstvu svako božanstveno pravo nad katolci i time javno potvara papinstvo najvećom lažju, koja se je ikada u poviesti pojavila. S ovim ekstremnim muienjem se ali mi; nemožemo slagati, jer tim ne samo da cielu cirkvenu poviošt prije reformacije u nerarešivi labyrinth pretvara nego i našega Zveličitelja njegova obećanja, da će uvijek osobno cirkvi prisustvovati i njom ravnati, u laž natierava, dakle consequentno skepticizmuš i bezvierju povladujuje.

Ali ako pogledamo 1800 godišnju poviest papinstva, ako pogledamo jasna sviedočanstva svih znamejitijih cirkvenih otcov u njezin prilog, ako pogledamo žilavost njezinu i consequenciju u svih fundamentalnih naukih kršćanstva i civilizacije — u oči ovih čin-

jenicah, koje sve više i više i isti protestantski poviestničari priznavaju, nije nam moguće tajiti, da ova silna postojanost nebi bilo po prvobitnom planu samoga spasitelja i da se je samo na temelju božanstva uzdržati mogla.

Ovak piše protestantske theologie professor, a da sada čujemo, kaj opet o našoj vieri drugi znameniti protestant veli:

Mati Melanchtona, najznamenitijega Luterovog učenika, se je za sinom povukla te je i ona postala protestantka. Kada pak je na smrtnoj postelji ležala, pozvala je svoja sina reformatora k sebi te mu je u oči svoje smrti ozbiljno rekla: «Sinko moj, samo na tvoje nagovaranje sam ostavila katoličku crkvu pak sam se pridružila novoj vieri. Ja ću sada pred Boga stupiti i računa dati morati pak zato te zaklinjem živim Bogom, povedj mi i nezataji nikaj, u kojoj vieri neka umrem?»

«Melanchthon prigne glavu i dobar čas nemre do rieči, dietinska ljubav se je sa gizdom u njegovom srdcu borila. — «Mamica» — veli konačno — «novi (protestantski) nauk je izglij ali katolički je sigurniji.»

On bi bil moral reći, novi nauk smo mi načinili a katolički je po Bogu ustanovljen.

Em. Kollay.

Nekaj za kratek čas.

Tompa Mihalj i sepeški viršlin.

V Eperješü se pripetilo po 1844-tom letu. Tompa Mihalj, glasoviti pjesnik je onda još mladi teologus bil.

Vu jednoj sobici se četiri dijaki spominjuju: Pechy István, Komáromy Sándor, Puky Istvan juristi i Tompa Mihalj.

Da bi vi vidli, veli jeden jurist, kak vam Miska viršline je! To vam je vredno za gledati!

Najdražga hrana mi je dober sepeški viršlin s hrenom, da je još vrući, veli Tompa. Mogel bi pojediti makar dvanajst parov, na jenput.

A kaj se tropariš, Miska!

Vera je pojem! Koj neverje, naj se vada s menom.

Aj da, vadlamo se! zakričiju odmah svi tri.

Koj zgubi on bu plačil viršline.

Dobro! Segnimo si v ruke!

Anda zutra večer ob 7. vuri budu tu viršlini.

Ali tak, kaj budu vrući! veli Miska.

Drugi den na večer su se opet zišli pajdaši ob rečenoj vuri. Vu maloj sobici već je čakal na nje viršliš s kropom viršlini i s hrenom. Tompa je gizdavo počel pometati viršline, kak on, koj je siguren da dobi vadlingu. Gut, gut, gut čuje se z Miskovoga požeraka, v kojem se siromaški viršlini jen za drugim vtaplaju. Već je došel red na petoga, šestoga, osmoga para. Oj, da te prefundal, bogme bu je pojel! presize jeden jurist. A Miska se stēm vekšem veseljem bori s viršlini i oči se mu svetiju kak mački, da miša nese v lampi.

Kak se mi vidi, mi bumo brščas zgubili vadlingu.

Dobroga zeludca ima ov Miska! čudiju se mu pajdaši, a on je samo zbocki gleda i guta, guta sve bolje i bolje.

Viršliš sve po redu nosi pred njega viršline. Već je pri jedenajstím paru. Tompa i ovomu polovicu vtek poje nego drugo već riva vu se.

Je, za čas bu nas obladał, već je samo jeden par od zadi, spominaju se med sobom pajdaši.

Evo, viršliš već nese zadnjega dvanajstoga para. Miska ga prek zeme i zagrizne vu njega. A onda?! Gori skoči kak jelen, hiti viršlina tak da je čelu mapu napravil njem na steni a onda pak beži, kak strela. Drugo jutro su ga ne vidli. Jedno pet dni se niti na vulicu ne pokazal. Kaj se pripetilo snjem doma, kaj ne? — to neznamo. Nego tuliko znamo, da je Tompa Miskec od onoga dneva već nigdar niti ne pogledal na viršlina.

Koj je jaksji?

Gladstone, glasoviti englezki minister je jedenput jeden predlog zakona predložil Viktoriji, englezki kraljici, da ga podpiše. Kraljica je ne bila vu svem osvedočena, jeli bu te zakon dober i hasnovit i zato je prosila ministra, da naj malo još čaka s tim, dok si premisli, jeli podpiše ili ne. Gladstona je obletelo srdce i veli:

Ali to se mora podpisati!

Mora? — začudi se kraljica, a zatim se gizdavo stegne pred ministrom i veli. Mora? Jeli vi znate, da sam ja englezka kraljica!

A ja sam pak englezki narod! — odgovori Gladstone svečanim glasom i samotno.

I kraljica je podpisala.

Hrusóczy Elek.

MAGGI-FÉLE leves- és étel- izesítő

MAGGI-kitüntetések: 4 nagydíj, 26 aranyérem, 6 díszoklevél, 5 tiszteletdíj. Hatszor versenyen kívül, többi között az 1889. és 1900-iki párisi világtállitásokon. (Maggi Gyula bírálótag.)

3226 tk. 904.

I. Árverési hirdetmény.

A csáktornyai kir. járásbíróság, mint telekkönyvi. hatóság közhírré teszi, hogy Jugh Imre mikófai lakos végrehajthatónak Stóger Salamon csáktornyai lakos elleni 240 kor. tóke s jár. iránti végrehajtási ügyében a f. évi július 25-én megtartott bírői árverés Dr. Hidvégi Miksa csáktornyai lakos ulóajánlata folytán hatályon kívül helyeztetél, a nagykanizsai kir. törvényszék és a csáktornyai kir. járásbírószág területén levő csáktornyai 444 sz. tkben A † 39 hrsz. ház, 192. sz. udvar s kerttel a patak utcában 306. nyszgöl területű ingatlanak Stóger Salamont illető $\frac{1}{3}$ részre 1464 korona kikiáltási árban

1904. évi szeptember hó 24-én délelőtt 10 órakor a csáktornyai kir. járásbírószág tkvi hatóság hiv. helyiségében emelet 1. sz. alatt megtartandó nyilvános árverésen eladatni fog. Csáktornya, 1904. aug. 11. 781

OKLEVELES TANÍTÓ,
 ugy az elemi, mint a polgári iskolai tanulóknak bármely tantárgyból megfelelő díjazás mellett privát órákat ad.
Horvát vagy német nyelvű egyéneket magyar nyelvre megtanít. Magántanulókat vizsgákra előkészít.
 Czime a kiadóhivatalban.

A vásártéren levő

házaamat eladom.

779
3—1

Gyészli István.

2850 tk. 1905.

Árverési hirdetmény.

A csáktornyai kir. járásbírószág mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Dr. Kemény Fülöp ügyvéd perlaki lakos mint Bednyács István hagyatéka (képv. Bednyács Károly örökös által) részére a csáktornyai királyi járásbírószág által kirendelt ügygondnoknak Guttman József alsólendvai lakos elleni végrehajtási ügyében a kérelem következtében a kielégítési árverés 57 K. 60 fillér tóke, s 1 korona 35 fillér hátralékos perbeli 6 korona 30 fillér jelenlegi és még felfemerülendő költségek kielégítése végett a v. hajlt. lörv. 144 és 146. §-ai értelmében elrendeltetvén a nagykanizsai kir. törvsz. és a csáktornyai kir. járásbírószág területén levő a drávavásárhelyi 1815. tkv. 151. hrz. sz. a. 686 négyzetöl területű belsőségnek a 9. sz. háznak végrehajtást szenvedett illető $\frac{1}{3}$ része 1328 korona 50 fillér a drávavásárhelyi 415 tkv. 919/a. hrz. sz. a.

szántóföld dolc zavertjében 756 négyzetöl terület 104. korona, az u. o. 764 sz. tkvben 921/b. hrz. sz. a. 644. négyzetöl területű szántóföld zavertjében 100 korona becsárban a végrehajtási törv. 156. §-a értelmében egészben a drávavásárhelyi 2. sz. tkvben felvett legelő s erdő illetménynek végrehajtást szenvedett illető $\frac{1}{3}$ része 105 korona becsárban

1904. évi október hó 3. napján délelőtt 10 órakor

Drávavásárhelyi községhezánál Dr. Kemény Fülöp ügyvéd vagy helyettese közbenjöttével megtartandó nyilvános árverésen eladatni fog.

Megjegyeztetik, hogy ezen árveréssel a drávavásárhelyi 1815. tkv. 151. hrz., sz. a. ingatlan a 2, 5, 17. sz. a. 415. tkvben C. 2. 3. sz. a. 764. tkvben C. 3 sor. sz. a. özv. Beil Károlyné szül. Schneider Erzsébet javára bekebelezett szolgalmi jog ezen árveréssel nem érintetik, amennyiben pedig ezen ingatlanok a szolgalmi jog fenntartásával és pedig az 1815. sz. tkv., 150. hrz. sz. a. 54. tkvben 921/b. hrz. sz. a. ingatlan 150 koronáért el nem adatnának az árverés hatálytalanná válik s irtl ingatlanok a szolgalmi jog fenntartása nélkül ujabban azonnal eladatni fognak.

Kikiáltási ár a fenntebb kitélt becsár.

Az árverezni szándékozók tartoznak a becsár 10-%át készpénzben, vagy óvadéképes papírban a kiküldött kezéhez letenni

Csáktornya, 1903. július 23. 775

A vidéken lakó családoknak
mellőzhetően
 a higiénikus és teljesen szagtalan
 oszáz. és kir. szabadalmozott

szobakloset,
 mely mint elegáns bútordarab, bármilyen lakásban
 elhelyezhető.

Betegtoló kocsik
Hyg. köpcsészé
Bidettek és irrigatorok
Mosdó- és fürdőkádak.

Képes árjegyzéket ingyen és bérmentve küld

GUTTMANN L
 oloset-gyár

Budapest, IV., Városház-utca 2. szám
 (Kossuth Lajos-utca sarkán)

3743 tkv. 904.

Arverési hirdetmény.

A perlaki kir. bíróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a m. kir. kincstárnak Szmoek Mária és Szmoek István túskezesgyörgyi lakosok elleni végrehajtási ügyében 125 kor. 99 t. tőke, ennek 1900. évi december hó 5. napjától járó 3% kamatai 7 kor. 73 fill. eddigi 18 kor. 90 f. árverési kérvényi költség kielégítése végett a nagykanizsai kir. törvényszék a perlaki kir. bíróság területén fekvő a túskezesgyörgyi községi 13. sztkvben foglalt 20 hrsz. ház 11. sz. a. kert, 78. hrsz. szántó Opletar dűlőben, 6. sorsz. legelőilletmény, 7. sorsz. kavicstelep és téglavetőhely ingatlanoknak végrehajtást szenvedőket illető fele része

együttesen 971 korona kikikialtási árban, minj. becsárban és pedig a fent elősorolt ingatlanok 1/5 részére Szomdek Tamásné szül. Haker Dorottya túskezesgyörgyi lakos javára bekeblezett szolgálmi jog fentartásával 1904. évi október hó 1-én d. e. 10 órakor Túskezesgyörgy községhezánál Dr. Tuboly Gyula nagykanizsai ügyvéd vagy helyettese közbenjöttével megtartandó árverésen el fog adatni.

Venni szándékozók figyelmeztetnek, hogy az árverés megkezdése előtt, a fenti kikialtási ár 10-át bánatpénz fejében letenni s a vevő a vételárat 3 egyenlő részletben lefizetni köteles.

A kir. bíróság, mint tkvi hatóság.
 Kelt Perlakon, 1904. július 31. 778

Perlaki utca 191. számú
ház, mely áll
3 szoba, 2 konyha
és az összes hozzátar-
tozókból, kiadó. — Bővebbet
e lap kiadóhivatalában.

Schicht-szappan

„szarvas” vagy „kulcs”
 jeggyel

leg! bb. legkiadóbb s ennél fogva legolcsóbb szappan. — Minden káros alkatrésztől mentes.

Mindenütt kapható!

!! Bevásárlásnál különösen arra ügyeljünk, hogy minden darab szappan a Schicht névvel és a fenti védjegyek egyikével legyen ellátva. !!

700 17—36

Fischel Fülöp (Strausz Sándor)

könyvnyomdája Csáktornyan.

A legújabb gyorsajtókkal és diszes új betűkkel van felszerelve.

Elvállal minden néven nevezendő

könyvnyomdai munkákat

u. m.: névjegyek, levélfejek, meghívók, eljegyzési-, esketési- és gyászjelentéseket, számlák, körlevelek, hivatalos és magán nyomtatványokat
 röpiratokat, műveket stb.

bármely nyelven és kivitelben
 a legjutányosabb árak mellett.

Egy jó erkölcsű fiu

tanulónak

felvétetik

Mayercsák Béla,

vegyeskereskedésében

Csáktornya.

774 3-2

A Kossuth Lajos utezai
volt Szieber-féle házban
egy szép

udvari lakás

kiadó. -- Bővebbet e lap
kiadóhivatalában.

763
3-3

BRAZAY KALMAN
SÓSBORSZESZ
KESZITMENYE.

NAGY ÜVEG ÁRA - 2 KOR.
KIS ÜVEG ÁRA - 1 KOR

Masznaleti utasítás
minden üveghez
mellekelve van.

36-52 620

szagtalan és nyomban száradó

Valódi
Christoph-lakk
kérendő

Ezen gyárt-
mány
törvényileg
védve van

Christoph Ferenc
SZOBAPALLÓ-FÉNYLAKK

lehetővé teszi, hogy a szobák a mázolás alatt is használatos-
sának, mivel a kellőmetlen szag és a lassú, ragadós száradás,
mely az olajfestéknek és az olajlakknak sajátja, elkerültek.
Emellett a használat során egyszerű, hogy a lakás magáé legyen
a mázolás. A palló nedves tárggyal feltörülhető, anélkül, hogy
elvonatott fényt. Meg kell különböztetni:

színezett szobapalló-fénylakk,
sárgabarnát és mahagonibarnát, mely akár csak az olaj-
festék fűdi be a pallót a egyáltalán fényt le ad. Ezért egyaránt
alkalmasok régi vagy új pallóra. Teljesen befűd minden
foltot, korábbi mázolás stb; van asztán

iszta fénylakk (színezetlen)
új pallókra és parketere, mely csupán fényt ad. Különböző
parketere és olajfestékkel már benázott egészen új pallókra való.
Csak fényt ad, emellett nem fűdi el a famozsát.
Postacím: Budapest, Könyvesbolt utca 11. sz. (Két köcsöp-
gyűlési szobára való) 5 ft. 90 kr., vagy 9 ft. 180 kr.

A közvetlen megrendelések minden városban, ahol
raktárak vannak, ide küldendők. Mintaműszerek és prop-
agandák ingyen és bérmentve küldetnek. A beszállítási tevé-
költségek a cégre és a gyárti jogokra, mivel ezt a több mint
1850 éves létező gyártmányt sokféle utazoznak és hamisítják,
s sokkal rosszabb, s gyakran a csínak meg nem felelő minőség-
ben hozták forgalomba.

Christoph Ferenc,
A valódi szobapalló-fénylakk feltalálója és egyedüli gyártója,
Prága, K. Berlin.
Christófi Ferenc-féle tükörfénylakk
kapható Csáktornyan
Mraz Testvéreknél

207-15-16

3911 tk. 904.

Árverési hirdetés.

A perlaki kir. bíróság, mint tkv. ható-
ság közhírré teszi, hogy Dr. Kemény Fülöp
ügyvéd perlaki lakosnak Dobranszki János
kotori lakos elleni végrehajtási ügyében 8
kor. 60 fill. tőke, 3 K. 44 fill. eddigi 14 K.
20 fill., árverési kérvényi költség kielégítése
végett a nagykanizsai, kir. törvényszék a per-
laki kir. járásbíróház területén fekvő Kotor
községi 18. sztykben foglalt 793 hrsz.
szántó gozme Polje, 2325. hrsz. rét máli Pusztakovecz,
2576 hrsz. szántó velika Kasziiba
2579 hrsz. rét velika Kasziiba, 4360 hrsz.
rét Za haporsham Graban, 28/a. hrsz. bel-
telekből álló birtoktestek Dobranek Jánost
illető 5/8 része együttesen 724 korona kikiál-
tási árban, mint becsárban

az 1904. évi október hó 18-án d. e. 10 órakor

Kotor községhezánál Dr. Kemény Fülöp
perlaki ügyvéd vagy helyettese közbenjöttél-
vel megtartandó árverésen eladni fog.

Venni szándékozók figyelemzetnek,
hogy az árverés megkezdése előtt a lenli
kikiáltási ár 10%-át bánatpénz fejében
letenni kötelesek.

A kir. bíróság, mint tkvi hatóság.

Perlakon, 1904. évi július 28. 776

579 sz. 904.

Árverési hirdetés.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi
LX. t. cz. 102 § a értelmében ezennel köz-
hírré teszi, hogy a csáktornyai kir. bíróságnak
1904. évi Sp. II. 216/3. számú végzése követ-
keztében Dr. Hidvégi Miksa ügyvéd által
képviselet Forszter János szentpéteri lakos
javára Szabó József martinusoveczhegyi
lakos ellen 262 K. 50 fill. és jár. erejéig
1904. évi május hó 30-án foganatosított kielé-
gítési végrehajtás útján le és fölülfoglalt és
690K-ra becsült 1 szőlő prés, 1 sertés ól,
1 kukoriczakas, 1 tehén, 1 üsző, 5 malacz,
2 üres hordó és szobabutorból álló ingó-
ságok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a csáktornyai királyi
járásbíróság 1904. évi V. 242/15. sz. vég-
zése folytán 192 K. tőkekövetelés ennek
1903. évi mácz. hó 25. napjától járó 5% ka-
matai és eddig összesen 88 korona 90 fill-
lérben bíróság már megállapított költségek
erejéig Martinusoveczhegyen alperes lakásán
leendő eszközlésére

1904. évi szeptember hó 14-ik napjának délelőtti 10 óraja
határidőül kifizetik és ahhoz a venni szán-
dózkodók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak
meg, hogy az érintett ingóságok készpénz-
fizetés mellett a legelőbbet ígérőnek becs-
áron alul is elfognak adatni.

Kelt Csáktornyan, 1904. márcz. 27 778

Gyümölcs és szőlő sajtók,

«HERCULES» folytonosan ható kettős emeltyű szerkezettel és
nyomóerő szabályzóval a legmagasabb munkaképesség biztosítva.

Hydraulikus sajtók különösen magas nyomás és nagy
munkaképesség ellérése

Szőlő és gyümölcsűzők és bogymorzsolók.

Teljesen felszerelt szüretelő készülékek fekvően
és kocsira szerelve.

Lé-sajtólók és a gyümölcslé készítésére szolgáló bogyóőrők. Aszaló
készülékek gyümölcs és főzelek aszalásra, gyümölcs-vágó és hámozó gépek
legjobb szerkezetű szabad. önműködő „Syphonia” permetezők, hordozhatóan
és kocsira szerelve a szőlők és fák permetezésére, a segecs és tormács, vala-
mint a vértetű kúrtására; **szőlőekék** gyártatnak és szállítatnak jólállás mellett
a legjobb kivitelben

MAYFARTH PH. és TÁRSA

gazdasági gépgyára, vasöntődéje és ekegyára által

743 9-12

BÉCS, II. Taborstrase 71.

Kitüntetve 500 arany, ezüst éremmel stb.

Részletes árjegyzékek ingyen és bérmentve. Képviselek és viszontárusítók kerestetnek.

Keil-lakk

legkitünőbb mázólsz-szer puha padló számára.

Keil-féle viaszkenőcs kemény padló számára.

Keil-féle fehér »Glasur« fénylakk 90 fillér

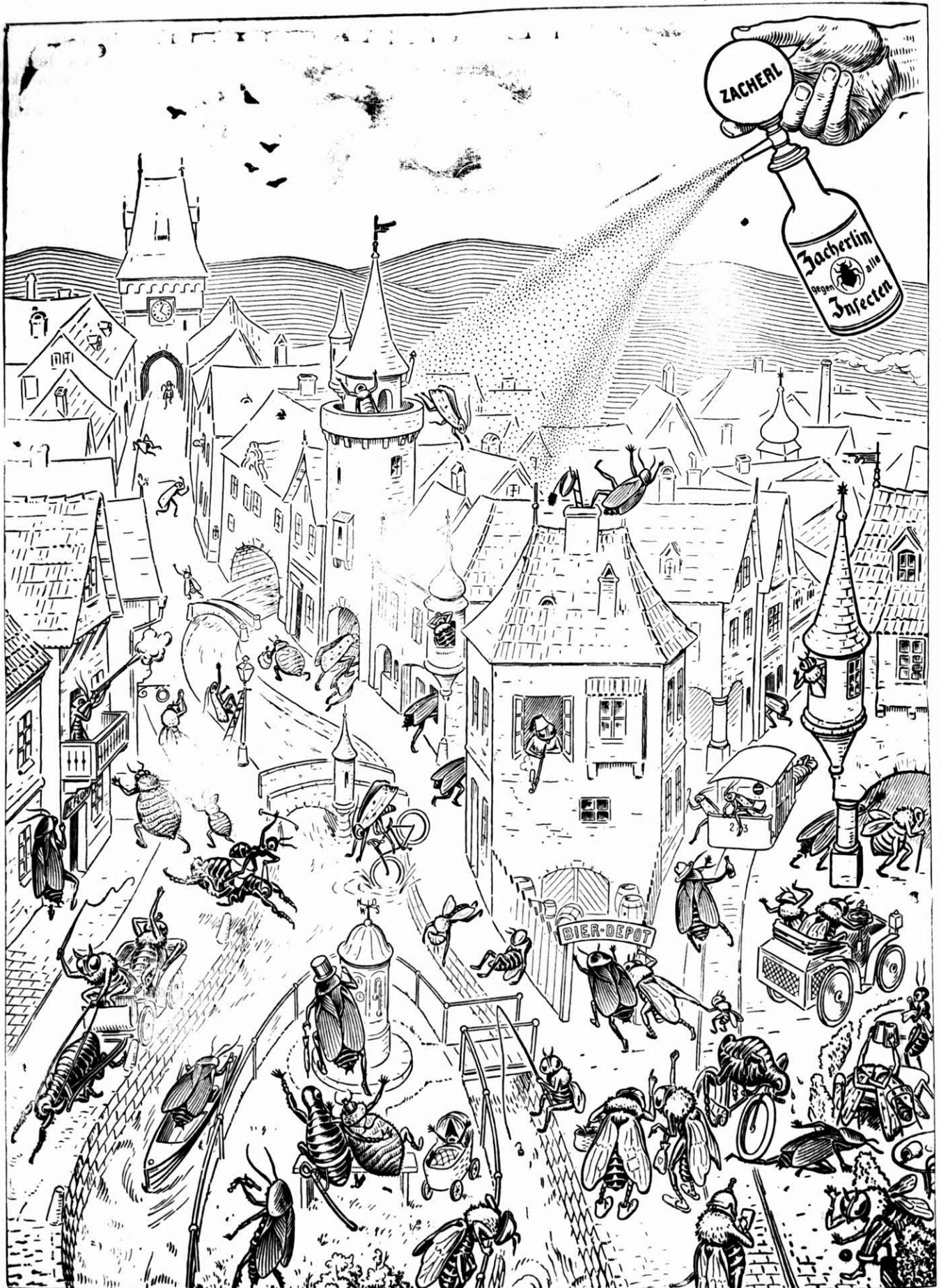
Keil-féle arany-fénylakk képkereteknek 40 fill.

Keil-féle szalmakalap-festék minden színben.

Mindenkor kaphatók:

HEINRICH MIKSA cégnél Csáktornyan.

755 5-8

Ha látlak óh Zacherlin, a szívem is dobhban
 De nem fogadlak el, ha kinálnak tokban.
 Tokban ami van, haszontalan díb dáb;
 Attól ugyan nem döglik, se féreg se sváb.

Zacherlin üvegből! Ez az igazi szer!
 Legyen áldott, aki készít, százzszor és ezerszer
 S valahol függ a Zacherlin plakát!
 Ott kapható Zacherlin egész éven át.

Nvomatott Fischel Fülöp (Strausz Sándor) gyorsajóján Csákorányán.